

“ช่วงหลังนักเรียนมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น ทำให้เรามีกำลังใจ
จะออกแบบกิจกรรมการสอนให้หลากหลายยิ่งขึ้น เพราะรู้ว่านักเรียนนั้นพร้อมรับการเรียนรู้
ที่ท้าทายและพวกเขาต้องมีบทบาทต่อการเรียนแบบนี้มากขึ้น อีกอย่างคือ
เราประทับใจที่เราเห็นครูในโรงเรียนเริ่มสังเกตและมีแนวโน้มจะ做事情ที่เราทำกับนักเรียน
ทั้งในเรื่องการพูดกับนักเรียน การจัดการห้องเรียน และการกระตุ้นทักษะต่างๆ”

ตลอดเวลา 1 ปีที่ผ่านมาของการเป็นครูก็มีเรื่องราวประทับใจในตัวนักเรียนอยู่เสมอ เพราะทุกครั้งที่เราได้เห็นความเปลี่ยนแปลงของนักเรียนเราก็ภูมิใจในตัวพวกเขาทุกครั้ง แม้จะเป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทีละเล็กละน้อยแต่ช่วงเวลาที่เราสัมผัสกับใจมากเป็นพิเศษ คือ ช่วงกลางภาคเรียนที่สองซึ่งเราได้ออกแบบแผนการสอนที่หลากหลายมากขึ้น ทั้งในรูปของกิจกรรมกลุ่ม กิจกรรมเดี่ยวโดยเน้นการสอนรูปแบบให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง แสวงหาความรู้ด้วยตัวเองและการเรียนในรูปแบบอภิปรายกันภายในห้องซึ่งเราสังเกตได้อย่างชัดเจนว่านักเรียนมีส่วนร่วมอย่างมาก และเรียนอย่างสนุกสนาน สิ่งแรกที่ทำให้เรารู้สึกประทับใจในช่วงเวลานี้คือนักเรียนมีความกระตือรือร้นในการหาความรู้ด้วยตนเองมากขึ้น จากช่วงแรกที่นักเรียนมักจะเคยชินกับการเป็นผู้รับจากครูมากกว่า ไม่กระตือรือร้นในการเรียนไม่ชอบอ่านหนังสือ และไม่มีแรงจูงใจ อย่างที่สอง นักเรียนมีความกล้าแสดงออกกล้าแสดงความคิดเห็น

ช่วงเวลาของการเป็นครูในหนึ่งปีที่ผ่านมา ถือว่าเป็นช่วงเวลาที่มีความสุข เหนื่อย มีกำลังใจประทับใจและก่อเกิดแต่สุดท้ายทุกอย่างก็ผ่านไปมาด้วยดี และเราก็ภูมิใจในตัวนักเรียนมาก

กับครูและเพื่อน ทั้งแสดงความคิดเห็นที่สนับสนุน และขัดแย้งกัน และสุดท้ายนักเรียนมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเองมากขึ้น รวมถึงผลการเรียน และทักษะหลายๆด้านของนักเรียนก็ดีขึ้นอย่างสังเกตได้

พัฒนาการของนักเรียนเป็นสิ่งที่ทำให้เราประทับใจสิ่งนี้คือแรงบัลดาลใจของเราเรารู้สึกว่าความพยายามของเราที่ตอนแรกไม่มั่นใจว่ามันจะเกิดผลหรือไม่แต่มันกลับเกิดผลต่อนักเรียนจริงๆ เราเห็นถึงความแตกต่างขณะที่เราเจอกับนักเรียนในช่วงแรกและช่วงหลังที่นักเรียนได้เรียนรู้และมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้นทำให้เรามีกำลังใจจะออกแบบกิจกรรมการสอนให้หลากหลายยิ่งขึ้นเพราะรู้ว่านักเรียนนั้นพร้อมรับการเรียนรู้ที่ท้าทาย และพวกเขาต้องมีบทบาทต่อการเรียนแบบนี้มากขึ้นอีกอย่างคือเราประทับใจที่เราเห็นครูในโรงเรียนเริ่มสังเกตและมีแนวโน้มจะ做事情ที่เราทำกับนักเรียนทั้งในเรื่องการพูดกับนักเรียน การจัดการห้องเรียน และการกระตุ้นทักษะต่างๆ

พัตณชิตา ศิริโชติวรานนท์ (ครูกานต์)
วิชาวิทยาศาสตร์ โรงเรียนวัดอ่างแก้ว